

Gisteren bracht een telegram hier de tijding van het overlijden van *Charles Robert Darwin*, de groote natuuronderzoeker, wiens naam zeker bij geen onzer lezers onbekend is, al staat hij ook bij zekere kerkelijke richting niet in een goeden reuk.

Hij werd in 1809 geboren en dus 73 jaren oud; studeerde te Edinburgh en Cambridge en promoveerde aan laatstgenoemde akademie in 1831. In hetzelfde jaar bezocht hij Brazilië, de straat van Magelhaen, de Westkust van Zuid-Amerika en de eilanden der Stille Zuidzee. Die reis duurde 5 jaar.

Sedert 1842 leefde hij stil, daar hij ziekelijk was, op zijn landgoed Down, bij Bromley, in Kent; waar hij zoo veel als burgemeester was.

Gedurende zijne reizen verzamelde hij een grooten voorraad materiaal, dat hij later verwerkte en waarmee hij zich jaren lang bezig hield.

In '44 verscheen zijn *Voyage of a naturalist round the world*.

In zijne eerste periode maakte hij veel werk van geologie, inzonderheid van vulkanen; ook planten en dieren waren toen reeds voor hem onderwerpen van studie.

Doch zijne bekendheid heeft hij vooral te danken aan zijn: *On the origin of species by means of natural selections*, dat, zoo wij ons niet vergissen, in alle talen van Europa is overgezet.

Toen volgde *The descent of man*, dat eveneens veel opgang maakte. Zijne werken hebben in de natuurbeschouwing eene geheele omwenteling te weeg gebracht en hun invloed is op den arbeid der tegenwoordige Naturforschers niet te miskennen.

Darwin kreeg aanleiding tot het onderzoek naar den oorsprong der soorten op zijne reizen in Zuid-Amerika, waar hij bepaalde feiten vond, die de geographische verspreiding van organische wezens en de zoologische verhouding der vroegere tot de latere bewoners dier streken bevestigden.

Van dien tijd af verzamelde hij de bouwstoffen, die hij op zulk eene gelukkige wijze verwerkte; beschouwde hij de schijnbaar onbeduidendste kleinigheden in het licht van hun onderlingen samenhang.

Om kort te gaan aan hem is te denken, dat men aan eene streng wetenschappelijke behandeling der verschijnselen, die tot nu toe voor wonderen en daarom buiten het bereik van de wetenschap gehouden werden, eene behandeling, die vrij is van vooroordeelen en oppervlakkigheid is begonnen en deze heeft leeren waardeeren.

Darwin was een der merkwaardigste menschen onzer eeuw, wien voor- en tegenstanders evenzeer hulde brachten om zijne groote kennis, zijne onkreukbare eerlijkheid, zijn eenvoud en liefde tot de wetenschap.

Zijn zoon zet de beoefening der theorie, die naar zijn vader genoemd is, voort en moet eveneens reeds een zeer verdienstelijk man zijn.

U.